

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra KALANUS (1853?)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 62. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319431536880/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

- Naar med sit ene Been han knælte for dem;
 Et Knæ var dem for lidt for tvende Hjerter.
- NICANOR. De skammelige Tasker! Lutter Opspind.
- HEPHÆSTION.
 Du vilde ha'e dem for din egen Mund,
 Derfor din Taushed om dem, ikke sandt?
- MELEAGER. Ja, høist begribeligt.
- NICANOR. Nei, daarligt gjettet!
 Min Taushed skyldtes kun det fælles Løfte,
 At overraske Kongen med vor Fest.
- HEPHÆSTION.
 Ja tro dlg, hvem der vil.
(KALANUS træder ind og bliver staaende ved Døren.)
- NICANOR. Hvem kommer der?
 Hephæstion, see! Nei, vend dit Blik mod Døren.
- HEPHÆSTION.
 En Ven af Kongen.
- NICANOR. Hvilken selsom Dragt!
 Det hvide Pandebind omkring de lange,
 Kulsorte Haar; den løse Linnedkittel,
 Fastholdt af Bomuldssnoren, og i Bæltet
 En Krands af sorte Bær.
- HEPHÆSTION. For hvert et Bær
 Gjør daglig han en Bøn til sine Guder.
- MELEAGER. En hellig Mand! Paa Knæ jeg tidt har seet ham,
 Naar under Marschen Hæren gjorde Hvil.
- NICANOR. Hvor ubevægelig han staaer ved Pillen,
 Paa nøgen Fod, med korsviislagte Hænder,
 Rank, bleg og stiv, som var han selv en Slotte.
 Dybt sænke sig de store Øienlaag,
 Og film og bolet Næsen træder frem,
 Imens de tynde Læber fast sig slutte.
 Hvor har I fanget denne sjældne Fugl?
- HEPHÆSTION.
 Paa Indusflodens Bredder. Der en Morgen
 Han kom tilsyne, just som Hæren landed,
 I Nærhed af en vældig Palmeskov.
 Imellem Træerne han stod i Frastand,
 Og retted sine store sorte Øine
 Paa Kongen, som fortryllet af hans Skue.
 Tilsidst bemærket og for Kongen ført,
 Der fandt Behag i ham og i hans Væsen.
 Optoges han blandt Følget og var med
 Paa hele Toget, han med samt hans Moder,
 Der som en Borre hang ved Sønnen fast.
- NICANOR. Og gjennem Ørknen har han fulgt Jer hjem?